

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere
Limitată împotriva Întreprinzătorului Individual „Gonța Marcela”, Marceliei Gonța,
Liliei Lungu

(încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii și penalității)

împotriva încheierii din 18 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-208/26

NR. PIGD 2-25079786-01-2r-17062026)

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen..
--

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. M. Angheluță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, E. Bolocan, S. Vișcu)

1 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 iunie 2025, O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Gonța Marcela”, Marcela Gonța și Lilia Lungu, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 decembrie 2025, acțiunea a fost admisă parțial. Instanța a dispus încasarea din contul Î.I. „Gonța Marcela”, al Marcelei Gonța și al Liliei Lungu, în beneficiul O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L., a datoriei rezultate din contractul de credit nr. ***** din 12 iulie 2023, în mărime de 37 964,19 lei, a taxei de stat proporțional părții admise din acțiune în mărime de 1 568,53 lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei, iar în total suma de 39 732,72 lei. În rest, în partea încasării taxei de stat, a penalității și a dobânzii, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 2 februarie 2026, reprezentantul O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L., avocatul Sergiu Cicati, a declarat apel împotriva acesteia, indicând că o consideră parțial neîntemeiată și pasibilă de casare.

4. Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru din 18 martie 2026, cererea de apel declarată de reprezentantul O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L., avocatul Sergiu Cicati, împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 decembrie 2025, a fost restituită ca fiind depusă în afara termenului legal. Instanța de apel a reținut că termenul de 30 de zile pentru declararea apelului a expirat la data de 26 ianuarie 2026, că apelul a fost depus la data de 2 februarie 2026 și că apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

5. La data de 20 mai 2026, O.C.N. „Prima Finanțare” S.R.L., prin avocatul Sergiu Cicati, a depus recurs împotriva încheierii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru din 18 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate și restituirea cauzei în instanța de apel la etapa primirii cererii de apel.

6. În motivarea recursului, recurentul a invocat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de procedură civilă. Acesta a susținut că instanța de apel a omis aplicarea procedurii obligatorii prevăzute de art. 368 din Codul de procedură civilă și nu era în drept să restituie apelul fără punerea acestuia pe rol și fără acordarea unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor cererii de apel.

7. Recurentul a arătat că instanța de apel urma să acorde apelantei posibilitatea de a achita taxa de stat și taxa de timbru, de a formula apel suplimentar, de a înainta, după caz, o cerere de repunere în termen, precum și de a prezenta explicații și probe privind momentul comunicării hotărârii. În opinia recurentului, prin restituirea imediată a apelului, instanța de apel a aplicat prematur și disproporționat sancțiunea procedurală a restituirii apelului.

8. Totodată, recurentul a invocat faptul că nu a manifestat pasivitate sau re-credință, întrucât dispozitivul hotărârii Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 26 decembrie 2025 a fost expediat la data de 30 ianuarie 2026, iar apelul a fost declarat la data de 2 februarie 2026. Acesta a mai indicat că hotărârea integrală a fost recepționată la data de 27 februarie 2026.

9. Recurentul a susținut că interpretarea normelor procedurale de către instanța de apel a fost excesiv formalistă și contrară art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât dreptul de acces la o instanță presupune examinarea efectivă a cauzei, iar nu blocarea accesului la justiție prin aplicarea unei sancțiuni procedurale fără acordarea posibilității reale de remediere a pretinselor neajunsuri..

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

11. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

12. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

13. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

14. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

15. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

16. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 18 martie 2026 și comunicată la 18 mai 2026 recurente (f.d. 62). Din aceste considerațiuni, instanța de recurs va considera că cererea de recurs la 20 mai 2026 ca fiind depusă în termen.

18. Problematika dedusă examinării Curții Supreme de Justiție constă în a stabili dacă instanța de apel a restituit legal cererea de apel ca tardivă, fără a aplica în prealabil procedura de a nu da curs cererii de apel și fără a acorda apelantei posibilitatea de a înlătura pretensele neajunsuri procedurale.

19. Inițial, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează următoarele evenimente care au avut loc în prezenta cauză.

20. Hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost pronunțată la 26 decembrie 2025, iar apelanta invocă faptul că dispozitivul acesteia i-a fost expediat la 30 ianuarie 2026. Cererea de apel nemotivată a fost depusă la 2 februarie 2026, iar încheierea de restituire a apelului a fost emisă de Curtea de Apel Centru la 18 martie 2026. Astfel, de la 30 ianuarie 2026 – data la care recurenta susține că ar fi recepționat hotărârea primei instanțe, până la 18 martie 2026 – data la care a fost restituit apelul ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare, au trecut 47 de zile.

21. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale (*decizia nr. 2r-494/25, § 39*).

22. Termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor sau de către instanța judecătorească, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă (*decizia nr. 2r-57/26, §35; nr. 2r-38/26, §44*).

23. Respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a principiului securității raporturilor juridice, iar derogarea de la aceste termene este permisă doar în situații strict justificate (*decizia nr. 2rci-19/26, §37*).

24. Respectarea termenelor procedurale și a dispozițiilor instanței constituie o obligație fundamentală a participanților la proces, iar ignorarea acestora atrage în mod legitim sancțiunile prevăzute de lege (*decizia nr. 2rci-17/26, §48*).

25. În cazul omiterii termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut repunerea în termen în condițiile art. 116 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen pentru declararea apelului putea fi soluționată de către instanța de apel doar în condițiile în care apelanta ar fi formulat o cerere în acest sens, cu prezentarea probelor pertinente și admisibile în justificarea acestei omisiuni. O astfel de cerere de către apelantă nu a fost adresată, iar instanța de apel nu are atribuția să efectueze ex officio repunere în termen a apelului, în lipsa unei astfel de cereri formulate de către apelant în condițiile art.116 din Codul de procedură civilă (*decizia nr. 2rc-65/25, §30-31; nr. 2r-501/25, §18*).

26. Cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a nu îndeplini în termen actul de procedură (*decizia nr. 2r-100/26, §36*).

27. Pentru a fi repus în termen, solicitantul urmează să prezinte probe utile și pertinente, despre imposibilitatea executării actului sau acțiunii procedurale în termenul legal, din cauze și condiții obiective neimputabile părții solicitante (*decizia nr. 2r-73/26, §47*).

28. Simpla invocare a necunoașterii hotărârii nu este suficientă în lipsa probelor care să confirme că această situație nu îi este imputabilă (*decizia nr. 2rci-19/26, §34*).

29. Eventuala necunoaștere a conținutului actelor expediate sau eventualele deficiențe ale procedurii de comunicare pot constitui, după caz, argumente în susținerea apelului și a solicitării de casare a hotărârii, însă nu justifică, prin ele însele, repunerea în termen, câtă vreme existența cauzei era cunoscută (*decizia nr. 2r-101/26, §36*). Aceste considerațiuni sunt cu atât mai valabile, cu cât recurenta OCN „Prima Finanțare” SRL a fost inițiatorul procedurii judiciare în fața primei instanțe și în apel, motiv pentru care aceasta cu certitudine știa despre faptul derulării procesului.

30. În jurisprudența sa (*decizia 2r-37/26, §23*), Curtea Supremă de Justiție deja a tranșat că faptul cunoașterii despre cauza pendinte este suficientă a impune o conduită diligentă în urmărirea derulării procesului.

31. La fel, în jurisprudența sa (*decizia nr. 2r-464/25, §44-46*), Curtea Supremă de Justiție a subliniat deja că invocarea faptului că nu a fost comunicat dispozitivul hotărârii, chiar dacă această circumstanță este veridică, nu poate duce la exercitarea căii de atac – apelul, peste o perioadă nejustificat de lungă. Un participant de bună credință urmează să se intereseze de soarta dosarului despre care cunoaște și în care are calitate de parte.

32. În raport cu argumentul recurenteii potrivit căruia instanța de apel urma, anterior restituirii apelului, să aplice procedura de a nu da curs cererii de apel, completul de judecată reține că această critică nu poate fi primită. Procedura reglementată de art. 368 din Codul de procedură civilă privește înlăturarea neajunsurilor de formă ale cererii de apel, inclusiv cele ce țin de respectarea condițiilor prevăzute la art. 364 și 365 din Codul de procedură civilă ori de achitarea taxei de stat și/sau a taxei de timbru. Or, lipsa unei cereri de repunere în termen nu constituie un neajuns formal al cererii de apel, susceptibil de remediere prin acordarea unui termen de către instanță.

33. Cererea de repunere în termen reprezintă o manifestare procesuală distinctă, care trebuie să emane din inițiativa părții interesate, atunci când aceasta cunoaște sau trebuie să cunoască faptul că actul procedural este exercitat după expirarea termenului legal. Instanța de apel nu era ținută să acorde apelantei un termen pentru formularea unei asemenea cereri, deoarece aceasta ar echivala cu substituirea instanței în exercițiul drepturilor procesuale ale părții și cu sugerarea unei conduite procesuale pe care legea o pune exclusiv în sarcina participantului la proces.

34. Prin urmare, în lipsa unei cereri de repunere în termen și a probelor care să justifice imposibilitatea declarării apelului în termenul legal, instanța de apel a fost îndreptățită să verifice din oficiu respectarea termenului de declarare a apelului și, constatând tardivitatea acestuia, să aplice sancțiunea procedurală prevăzută de art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă. Faptul că apelanta invocă

necesitatea aplicării art. 368 din Codul de procedură civilă nu poate înlătura efectele decăderii din dreptul de a exercita calea de atac în termenul prevăzut de lege, în lipsa unei solicitări de repunere în termen.

35. În aceste circumstanțe, completul de judecată conchide că instanța de apel nu a procedat prematur și nu a încălcat dreptul recurente de acces la instanță, ci a aplicat sancțiunea procesuală expres prevăzută de lege pentru situația în care apelul este depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen. Interpretarea propusă de recurentă ar transforma procedura de a nu da curs cererii de apel într-un mecanism de repunere indirectă în termen, contrar art. 116 și art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

36. Astfel, argumentele recurente nu demonstrează ilegalitatea încheierii contestate, iar restituirea cererii de apel ca fiind depusă în afara termenului legal, în lipsa unei cereri de repunere în termen, corespunde dispozițiilor procedurale aplicabile.

37. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Sergiu Cicati.

Menține încheierea din 18 martie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă Organizația de Creditare Nebancară „Prima Finanțare” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinzătorului Individual „Gonța Marcela”, Marcelei Gonța, Liliei Lungu cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii și penalității.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat